

NORSK KENNEL KLUB

Hundeeierens organisasjon

Hund til
nytte og glede

HD1-15067050

Oslo, 04/11/15

Hagen, Margrethe Lier
Holsbakkan 25

2656 Follebu

HD - Undersøkelse

Fra veterinær: Abc-Dyreklinikk Lillehammer As
Hamarvegen 68 A
2613 Lillehammer

Røntget dato: 29.10.2015
Mottatt NKK: 02.11.2015
Avlest dato: 03.11.2015

Hundens data

Rase og kjønn: Staffordshire Bull Terrier, Tispe
Navn: Marvidas Kiss Of The Stars Bella
Reg.nr: NO53913/14
Id.nummer: 578097809228067
Far: Storebror Ltl Hunky Hollywood Hogan
Mor: Marvidas Frøya

Røntgen nr: 1-15067050

Født: 19.10.2014
ID-merket: Ja
Tidl. rønt.nr:

Diagnose:

*Svak grad hofteledds dysplasi.
Røntgenbildene viser det ikke har oppstått
forkalkninger i noen av leddene.*

Normalt vil ikke en hund med denne diagnosen få praktiske problemer av betydning. Den kan brukes til alle hundeaktiviteter, også trekk, kløv, agility o.l. Det er viktig at den får jevnlig mosjon og at den ikke blir for tykk.

Se forøvrig generell informasjon om HD på baksiden.

Med vennlig hilsen
Norsk Kennel Klub
Marte Ottesen
veterinær

Venstre / left   Høyre / right

A		
B		
C	X	X
D		
E		
HD-status	C	

TILKNYTTET

Sentralbord: 21 600 900
Telefax: 21 600 901
Skjemabest.: 21 600 999

Postadresse:
Boks 163, Bryn
0611 OSLO

Besøksadresse:
Nils Hansensvei 20
0667 OSLO

Bankgiro: 1600.40.39983

E-post: sykdom@nkk.no

HOFTELEDDSDYSPLASI HOS HUND

Hofteleddsdysplasi (HD) hos hund er lidelse i hofteleddene. Lidelsen artet seg på den måten at hofteleddene blir grunne og mer åpne enn det vi finner hos normale dyr. Dette vil i praksis si at lårhodet og hofteskålene ikke passer fullkomment til hverandre, og dette vil kunne gi unormale slitasjeforhold i hofteleddet - noe som igjen kan føre til sekundærforandringer i form av f.eks. forkalkninger i leddet.

Avhengig av hvor uttalt lidelsen artet seg røntgenologisk hos den enkelte hund, gir man hunden en av følgende betegnelser for dens hofteleddsstatus: **Fri for HD, svak HD, middels HD og sterk HD.**

De aller fleste hunder som har HD vil kunne fungere normalt som bruks- og familiehunder og leve et fullverdig liv.

Fordi arveanleggene for HD nedarves fra foreldre til avkom, anbefales det i utgangspunktet at bare hunder som er "fri for HD" brukes i avl. Hvorvidt det er tilrådelig å avle på hunder med mild grad av HD (C), vil avhenge av rasen og hundens øvrige egenskaper. Hunder med svak (C) eller medium (D) grad av HD kan vanligvis mosjoneres og brukes helt normalt så lenge de får god fôring og holdes slanke.

Eier av hund med HD-diagnose "sterk HD" (E) bør rådføre seg med veterinær og raseklubb for informasjon om hvilke forholdsregler som bør tas med hensyn til mosjon, fôring, miljø og forebyggende behandling. Man bør være forberedt på at symptomer som stivhet i bakparten eller halthet på bakbena kan inntreffe. Det er i denne sammenheng viktig å understreke at heller ikke hunder med "sterk HD" nødvendigvis får plager eller problemer med hoftene.

Man kjenner i dag ikke til den eksakte nedarvingsmekanisme for HD, men man vet at arvbarheten er 20 - 30%. Dette vil si at det er stor risiko for at et dyr med HD vil nedarve disposisjonen for utvikling av lidelsen til sine avkom.

Man vet at disposisjonene for utvikling av HD styres av mange gener (polygenetisk nedarving). Miljøfaktorene som fôring, overvekt, mosjon osv. har også stor betydning for om det enkelte individ utvikler HD eller ikke.

Avkom etter individer med HD har større risiko for å utvikle HD enn avkom etter fridiagnostiserte hunder.